

henvise Sagen til et Udvalg, for at disse Spørgsmaal kunde nærmere oplyses, saa at vi ikke stode overfor en Lovgivning i Blinde.

Nu er Sandheden kommen frem; nu se vi, hvor mange Penge det drejer sig om. Det drejer sig om at yde Pension først til 20 Hofembedsmænd, dernæst til 54 fast ansatte Funktionærer, endvidere til 71 forhenværende Hofembedsmænd og Funktionærer og endelig om Understøttelser til 11 Personer éen Gang for alle, i alt 156 Personer. Naar man ser denne Vrimmel af Embedsmænd og Betjente, der har været ansat ved Christian IX.s Hof, saa maa man sände Digterens Ord, naar han synger følgende Vers:

„Der er et lille Land
med mange røde Kuske
og andre Folk af Stand
— et Æventyrets Land.“

Ja, her er mange røde Kuske og mange Folk af Stand, og det er en kostbar Historie for Statskassen at skulle underholde disse Folk til deres Dødsdag. Det drejer sig om en aarlig Udgift af 92,363 Kr. 19 Øre, hvortil kommer de Understøttelser, der skulle udredes éen Gang for alle, og som beløbe sig til 13,820 Kr.

Da vi i Foraaret havde denne Sag til Forhandling, antydede dels Løven, dels ogsaa Ministeren, at en Del af de Funktionærer, der have været ansatte ved den afdøde Konges Hof, kunde gaa over i den ny Hofstat. Det var jo altid en lille Trøst, og der er sikkert mange, der have ventet, at de allerfleste af disse mange Funktionærer vilde være gaaede over i den ny Hofstat eller være blevne ansatte i anden Statstjeneste. Men dette Haab er blevet sørgeligt skuffet, thi af alle disse mange er der efter Lovforslaget ikke mere end syv, der skulle gaa over i den ny Hofstats Tjeneste eller anden Statstjeneste. Og deres Pensioner bliver man for øvrigt heller ikke fri for. De skulle foreløbig være hvilende, men de ville nok éen Gang blive effektive.

Naar man vilde undersøge, hvilken juridisk Ret disse Folk have til nu at komme til Statskassen og kræve aarlig Pension eller Understøttelse, saa forekommer det mig, at deres juridiske Berettigelse er meget svag og i Grunden slet ingen. Den støtter sig jo paa Løven af 5. Januar 1851 § 2. Jeg skal tillade mig at citere det paagældende Stykke, der lyder saaledes: „Civillisten og det kongelige Huses Apanager bære hver især de dem vedkommende Pensioner. Ved Tronskifte eller

ved en af de nuværende Apanagers Ophør bestemmes det hver Gang ved særlig Lov, hvilke Pensioner Statskassen i den Anledning skal udrede.“

Vi have efter dette, saa vidt jeg kan forstaa denne Lov, ingen juridisk Forpligtelse til at yde disse Folk Pensioner. Der kan i det højeste være Tale om et moralsk Krav. Det var jo ogsaa et mærkeligt Forhold, hvis det var saaledes, at vi stode med en juridisk Forpligtelse til at pensionere og understøtte alle disse Folk. Forholdet er det, at Civillisten kan antage saa mange i sin Tjeneste, som den lyster, den kan fastsætte de Lønninger, den selv lyster, og saa skulde det bag efter være Statens Pligt at pensionere alle dem, Civillisten maatte finde paa at antage, og pensionere dem efter de Lønninger, som Civillisten nu havde fastsat for dem! Det er jo dog, synes jeg, et aldeles urimeligt Forhold.

Nu henvises der ganske vist til tidligere Praksis, men jeg synes, at fordi man tidligere har været meget velvillig, alt for velvillig, i denne Sag, følger ikke deraf, at de nuværende Medlemmer af Lovgivningsmagten skulde stille sig paa samme Maade; de have Ret til her at sige Nej, at nægte disse Pensioner. Ved det forrige Tronskifte, i 1863, blev der ganske vist givet en Lov af lignende Indhold som denne, men det var dog ikke nær saa store Udgifter, det den Gang drejede sig om. Der var den Gang ikke mere end 40 Personer, der fik Pensioner, og 12, der fik Understøttelse, tillige overtog Statskassen 41 Pensioner, som tidligere havde paahvilet Frederik den 7des Civilliste. Beløbet, som Statskassen da skulde udrede, var 74,000 Kr., altsaa en Del mindre end det Beløb, som er forlangt i dette Tilfælde.

Og naar man vil se paa de enkelte Pensioner, her ere forlangte, saa ere de jo meget store. Saaledes skal første Hofdame have en Pension paa 3,631 Kr. 11 Øre. Hun har oppebaaret en Gage paa ikke mindre end 5,446 Kr. 67 Øre. Anden Hofdame har haft en Gage paa 5,213 Kr. 33 Øre, og skal nu have en livsvarig Pension paa 3,475 Kr. 55 Øre. Naar man ser paa de Lønninger, saadanne Hofdamer trække, skulde man jo heraf slutte, at det maatte være overordentlig vigtige Personer, som spillede en stor og betydningsfuld Rolle i vort Samfundsliv. For at sammenligne de Lønninger, Hofdamerne faa, med de Lønninger, Staten ellers giver sine Embedsmænd, vil jeg som Eksempel tage de Embedsmænd, som ere ansatte i Hof- og